

28

289

SANCTISS. D. N. INNOCENTII
DIVINA PROVIDENTIA
PAPÆ X.

CONSTITVTIO SVPER EXTINCTIONE, ET SVPPRESSIONE
paruorum Conuentuum, eorumque reductione ad statum sæcularem, &
bonorum applicatione, ac prohibitione erigendi noua loca Regu-
laria in Italia, & Insulis adiacentibus.

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

INSTAVRANDÆ regularis disciplinæ opus multis laboribus, ac vigilijs à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris iam pridem assumptum nobis in dies magis, magisque cogitãribus cur ad optatum finem hucusque perducere non poterit, totque saluberrima decreta, & ordinationes fere in irritum ceciderint: illa tandem præcipua sese obtulit originis causa, quòd Religiones quæ plures ex paruis Conuentibus, ac domibus magna ex parte constantur, in quibus suè ob redituum, & elemosynarum tenuitate, suè ob aeris intemperiem, suè aliam ob causam non aluntur, nec alii possunt tot Religiosi, quòd ad peragendum ritè Diuinum cultum, & regularia munia ex cuiusque Ordinis præscripto sunt necessarii. Etenim in tam exiguo numero ibi degentes, nec Diuinum Officium nocturnum pariter, & diurnum in Choro celebrare, nec orationi mentali, ac spiritualibus collationibus, & exercitijs, ac studijs in communi vacare, nec silentium, clausuram, vitam communem, ceterasque institutiones seruari possunt, quæ ad tria principalia vota ordinantur, & sine quibus consistere vix possunt regularis vitæ bases, & fundamenta. Quam obrem otio immeris nullum Religiosæ vitæ specimen præferunt: soli incedunt per vrbes & loca, cum sæcularibus vagantur, ac mundanis negotijs se involunt. Indeque fit, vt ibi collocari renuant Religiosi probatæ vitæ, ac discipline, & Superiores cogantur illic familiam constituere ex fratribus vitæ laxioris, qui loci licentia peiores sunt: & si quando ad Cœnobia, seu Monasteria regularis observantiæ reuocantur, à claustro, quasi à squalore carceris abhorretes vix adduci possunt, vt communem seruent in moribus disciplinam, atque aliorum Institutionibus se conforment, quin potius ceteros auertunt, vel certè reddant suo exemplo segiores. Vnde relaxationes deriuantur in Ordines, & sensim inualescunt in ipsarum Religionum dedecus, & ruinam. Præterea (quòd dolentes referimus) ad huiusmodi Conuentus, præsertim in locis infrequentibus, & solitarijs tamquam ad Asylum facinorosorum homines, & Curia cõtumaces, vel proscripti in dies confugiunt, sibi que loci immunitate freti turpiter, ac dissolutè viuentes, atque inde in tempore exeuntes grauiora perpetrant flagitia cum maximo Populi scandalo. Cumque Conuentus, siue loca parua huiusmodi in effrenam quasi excreuerint multitudinem, hinc licet omnibus intelligere quæcunque reformationis remedia casta fore, & irrita, quandiu nõ fuerint à Religionibus abscissa. Quæ potest enim spes esse corpus languidum, & infirmum ad salutem reducendi, si magna illius pars est curationis incapax, quin potius reliquam partem inficit, atque contaminat? Hæc quippe sunt zizania, quæ cum iam creuerint vsque ad messem, sunt in fasciculos alliganda, & à Religionum tritico separanda. Hæc sunt vulpes parvulæ, quæ demoluntur vineas. Hoc est fermentum, quod totam massam corrumpit. Quæ omnia, atque alia plura pro Pastoralium nostræ sollicitudine diu multumque animo revoluentes, vt Sacræ Religiones in multitudine latius incremento secunditatis per vniuersam Ecclesiam diffuse à vepribus, & spinis emundatæ vberes germinet fructus. Nos etiam ab ipsissimè Religio-

num

nam Superioribus reformationem zelatibus crebrijs precibus interpellati, & frequen-
tibus Populorum querimonijs permoti salutare remedium adhibere consulta-
ordinatione decreuimus. Itaque de voto Congregationis aliquorum Venerabilium
fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, & dilectorum filiorum
Romanae Curiae Praelatorum super statu Regularium a nobis deputatae, cui hoc ne-
gocium sedulo ac mature examinandum commisimus, motu proprio, certa scien-
tia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolica potestatis plenitudine om-
nes, & singulos Conuentus quorumcumque Monachorum, ac Regularium virorum
bona immobilia possidentium, vel non possidentium cuiuscumque Ordinis Mendican-
tium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & cuiusvis alterius Insti-
tuti, etiam Societatis Iesu, etiam si illis Animarum cura personarum secularium
incubaret, sicut Hospitium, vel Graeciae, seu alterius Monasterij membra, existentes
intra fines Italiae, & Insularum adiacentium in litteris ab eadem Congregatione
propediem expediendis nominatim exprimendos, in quibus ob paruum numerum
Religiosorum Regularis disciplina iuxta pecularia cuiusque Ordinis Instituti ser-
uari non potest, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo extinguimus,
supprimimus & abolemus vna cum omnibus eorum dignitatibus, officijs, ac mi-
nisterijs, illorum ab omni proprietate, dominio, superioritate, iurisdictione, ac alio
quocumque iure regularium eximimus, & totaliter liberamus, omnemque Con-
uentalitatem titulum, essentiam, ac denominationem regularem in eis poenitus ex-
tinguentes, illos ad statum secularem reducimus. Reservata tamen ipsi Congrega-
tioni facultas conservandi Religionibus aliquem ex Conuentibus expressis in me-
moratis litteris, si hoc ex aliqua rationabili causa expedire iudicauerit: salvis eti-
am iuribus, quae fundatoribus Conuentuum sic suppressorum, vel alijs ex Sanctorum
Canonum praescripto, vel ex priuilegio Apostolico quomodolibet coeperunt. Quo
circa dilectis filijs quorumcumque Regularium Superioribus tam Generalibus, quam
Prouincialibus, & localibus, quocumque nomine, ac titulo nuncupentur, in virtu-
te sanctae obedientiae districtè praecipimus, & mandamus, vt singuli, ad quos per-
tinet, infra terminum sex mensium inchoandum à die praesentationis litterarum à
praedicta Congregatione, vt praemittitur, expediendarum faciendae in Romana Curia
Procuratori Generali cuiusque Ordinis, vel Congregationis, aut Societatis di-
mittant realiter, & cum effectu coram Ordinarijs locorum sub testimonio publico
eidem Congregationi per eosdem Superiores regulares exhibendo possessionem cor-
poralem. Conuentuum in eisdem litteris expressorum; & reservata eis facultate se-
cum asportandi prophanam tantum, non autem sacram suppellectilem. Religio-
sus inde amoueant, atque in alijs Monasterijs eiusdem Ordinis, vel Congregationis,
aut Societatis collocent alioquin poenas priuationis vocis actiuae, & passivae, nec-
non dignitatum, & officiorum, quae tunc temporis obtinebunt, & perpetuae inhabi-
lilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda ipso facto absque alia declaratione
incurrant. Eoque termino elapso non liceat regularibus in Ecclesijs dictorum Con-
uentuum Missas, & Diuina officia celebrare, confessiones Sacramentales audire,
vel alia Sacramenta administrare, ac functiones Parrochiales exercere, aut Verbum
Dei predicare, vel mortuos sepelire. Quod si secus egerint, eo ipso Ecclesiae roma-
neant suppositae Ecclesiastico interdicto. Et nihilominus locorum Ordinarijs, vbi
per litteras ipsius Congregationis fuerint requisiti, Religiosos rebelles, & refracta-
rios à praedictis Conuentibus eiciant, etiam invocato, si opus fuerit, brachij saecularis
auxilio: & exinde Ecclesiarum, Domorum, bonorumque omnium ad Conuentus
sic suppressos quomodolibet pertinentium regimen, curam, custodiam, & ad-
ministracionem suscipiant, curentque, vt ex eorum redditibus, & prouentibus vni-
uersis in primis, & ante omnia impleantur onera missarum tam huc usque non ce-
lebratarum, quam in posterum celebrandarum, & alia quaecumque ex lege funda-
tionis aut largitione fidelium, vel alijs quomodolibet eis incumbentia quibus nullo
modo derogare intendimus, & cura animarum, si qua illis imminet per Presbyteri

ros sãculãres idoneos ab ipfis Ordinarijs approuãdos laudabiliter exerceant, Ecclẽsiã que debet non fraudentur seruitio. Cãterum intendentes de prædictis bonis, quotquot super fuerint oneribus, vt supra dei tactis, salubriter prouidere, earumdem tenore præsentium bonã huiusmodi applicamus, & applicata esse decernimus, & declaramus prijs vsibus in eisdem mer locis, vbi siti sunt Conuentus, ijsque non indigentibus, in alijs locis eiusdem Diocesis iuxta designationem, & partitionem, quam eadem Congregatio singulorum Episcoporum cum suis Capitulis sententia prius audita, & plena totius negocij relatione habita, de mandato nostro faciet in suis litteris ad eosdem Episcopos scribendis & in Cancellaria Episcopali registrandis ad perpetuam rei memoriam. Verum quia parum est mala præcidere, nisi etiam malorum causa, & radix euellatur, Constitutiones felic. record. Bonifacij VIII. quæ incipit, Cum ex eo. necnon Clementis VIII. incipient. Quoniam ad Institutam, aliorumque Romanorũ Pontificum Prædecessorũ nostrorum super erectione nouorum Conuentuum editas earumdem tenore innouantes illisque addentes, hoc perperuo prohibemus edicto ne deinceps aliquis Regularium Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & cuiusvis alterius Instituti, etiam Societatis Iesu in aliqua Ciuitate, Castro, Villa, seu loco ad habitandum Domos, vel loca quacumque de nouo recipere, seu Monasteria, Conuentus, vel Collegia incipere, vel fundare præsumat absque Sedis Apostolicę licentia speciali plenam, & expressam faciente de prohibitione huiusmodi mentione in scriptis, & gratis concedenda præuia examinatione Congregationis negocijs Episcoporum, ac Regulariũ præpositã. si secus egerint, eo ipso incurrant pœnas priuationis, & inhabilitatis, vt supra inflicta: & nihilominus receptiones, fundationes, & erectiones sint ipso iure nullæ, & invalidæ; & Domos, ac loca ipsa & persone in eis degentes omnimoda iurisdictioni, visitationi, correctioni Ordinarij loci plenè adiacentes, prout expedire viderimus, prouidere. Decernentes præstes litteras etiã ex eo, quod Superiores Regulares, & ceteri quicũq; in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis nõ consenserint, nec ad ea vocati, & audiri fuerint nullo, vnquã tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu etiã quantumuis magno, in excogitato, ac substantiali, siuè etiã ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda seruata, & adimpleta nõ fuerint, aut ex quocũq; alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel cõsuetudine aliqua resultare, seu etiã enormis, enormissimę, & totalis lesionis, aut quocũq; alio colore etiã in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa quãtunuis iusta, rationabili, & priuilegiata etiã tali, quæ ad effectũ validitatis præmissorũ necessariò exprimenda foret, aut quod de volũtate nostra huiusmodi, & alijs superius expressis, seu relatis nihil vllibi apparet, seu aliter probari possit, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius, vel controuersã reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrũ, apertionis oris, reductionis ad viã, & terminos iuris facti, gratiæ, vel iustitię remediũ imperari, seu quomodolibet processũ, & impetratõ quẽpiam vi, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neq; ipsas præsentibus sub quibusvis similiũ, vel dissimiliũ gratiarũ reuocationibus suspensõibus, limitationibus, aut alijs cõtrarijs dispositionibus pro tẽpore quomodolibet faciẽdis cõprehẽdi, sed sẽper ab illis exceptas, perpetuòq; validas firmas & efficaces existere, & fore, suofq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurũ, inuolabiliter obseruari. Sicq; & nõ aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscũq; Iudices ordinarios, & delegatos, etiã causarũ Sacri Palatii Apostolici Auditores, necnõ Sãctę Romanę Ecclesię Cardinales, etiã de Latere Legatos, & Nuntios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungẽtes nunc, & pro tẽpore existẽtes in quavis causa, & instãtia, sublata eis, & orũ cuiuslibet, quauis aliter iudicãdi, & interpretãdi facultate;

te, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere; irritū quoq; & inane si secus super his à quoquā quavis auctoritate scienter, vel ignorāter cōtingerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, Regula nostra de non tollēdo iure quaesito, alijsq; Cancellaria Apostolica regulis, ceterisq; Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis etiā in Cōcilijs generalibus editis, etiā specialiter in fauorē quarūcumq; per sonarum, atque Ordinū tam Mendicantiū, quam non Mendicantiū, Congregationū, Societatū, & cuiusvis alterius Instituti, etiā Societatis Iesu, & Monasteriorū, Conuentū, Collegiorū, Domorum, ac locoru Regularium quorūcumque, necnō illorū etiā iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, vel cōsuetudinibus etiā immemorabilibus, exēptionibus quoq; Indultis, & priuilegijs etiā ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis, & in Mari magno, seu Bulla Aurea, aut aliter nōcupatis sub quibuscūq; tenoribus, & formis, & cū quibusvis etiā derogatoriā derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, necnō irritantibus, & alijs decretis etiā motu scientia deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiā ad Imperatoris, Regum, Reginarū. Rerum publicatarū, & quorumuis aliorū Principum, & personarū quacumq; Ecclesiastica, vel seculari dignitate fulgentiū, seu eorū inuitu, & contēplatione, ac etiā cōsistorialiter, & alijs quomodolibet, etiā per viā communicationis, seu extensionis cōcessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet aduersantur, etiā si pro illorū sufficienti derogatione de illorū corūq; totis tenoribus, & formis specialis, indiuidua, & de verbo ad verbū nō autē per clausulas generales idē importantes mērio, seu quauis alia expressio habenda, aut quauis exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbū nihil pænitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliās in suo robore permāsuris, motu scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus specialiter, & expressē derogamus, ceterisq; cōtrarijs quibuscūque. Volumus autē, quod præfentes litteræ in ualuis Ecclesie Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnō Cancellaria Apostolica, ac in Acie Campi Florē de eadem Vrbe publicentur, & affigantur, quæ postquā affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si vniciq; eorū nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Quodq; earumde præsentium transumptis etiā impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadē profus fides in iudicio. & extra illud ubiq; adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberet ur, si forent exhibitæ, vel ostēfæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hāc paginā nostræ ordinationis, extinctionis, suppressionis, abolitionis, exemptionis, liberationis, reductionis præcepti, mādati, intentionis, reservationis, applicationis, declarationis, prohibitionis derogationis, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autē hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo, Idib. Octobris Pontificatus Nostri Anno Nono.

Hi. Datarius.

Registrata in Secretaria Breuium.

Visa de Curia N. Humbertus

G. Gualterius.

C. Bailly.

Anno à Natiuitate Dñi N. IESV CHRISTI 1652. Indictione quinta, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentij Diuina Providentia PP. X. Anno eius IX. die verbò 22. mensis Octobris, supra dicta Constitutio affixa, & publicata fuit in Ecclesia Lateranen. ac Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, necnō Cancellaria Apostolica Valvis, ac in Acie Campi Florē, & in alijs locis solitis, & consuetis Vrbis per me Hieronymum Mascellam S. D. N. PP. Curf. Pro Mag. Cursorum Laurentius Barbignonus.